

Szauer Ágoston

Elágazás

Mert elmaradt. És senki.
E történetben más van,
és folyton itt kell lenni
e szép, magas lakásban:
negyvenes villanykörte,
a fal, képekkel körbe...,
mind idegenné válik,
akár a majdnem másík,
kis fikciókkal tömve.

Irány

Szabálytalan növények, kis vadon,
a lugas vascsöve, lapos kövek,
vagy ötven éve egyformán öreg
a vilmoskörte itt az udvaron.

Alatta szék ül, árnya lomha rács,
a háttámláján ődöngő darázs
egy sokszor festett nagy szegecs körül.

Rögzített lábak – mindig egy a kép,
így ül tűnődve minden nemzedék,
s a látásmód már belsővé kövül.